

Propozycje ćwiczeń- zajęcia rewalidacyjne

Dziecko uczy się poznawania świata za pomocą węchu i smaku

Poznanie przez wszystkie zmysły rozszerza wiedzę o świecie i naturalną ciekawość.

- **Degustacja.** Przygotowujemy talerz z różnymi małymi przekąskami. Wspólnie z dzieckiem próbujemy kolejnych rzeczy, zachwycamy się, komentujemy smaki.
- **Zapachy.** Do zabawy z węchem możemy przygotować próbki zapachów np. flakoniki z aromatami do ciast. Wspólnie poznajemy zapachy, nazywamy wrażenie i robimy miny pełne emocji.

Dziecko uczy się podążać wzrokiem – obserwować

Umiejętność podążania wzrokiem jest podstawową umiejętnością potrzebną do wzrokowego odbierania świata. Małe dziecko uczy się koncentrować wzrok na konkretnym obiekcie i kiedy obiekt się oddala, nadal go obserwować – dziecko śledzi obiekt wzrokiem i przesuwa głowę w tym kierunku. Zdarza się, że dzieci z zaburzeniami rozwoju potrzebują dodatkowych ćwiczeń, żeby opanować tę umiejętność.

- **Śledzenie wzrokiem.** Przesuwamy przed oczami dziecka ciekawą małą zabawkę lub nasz palec mówiąc prosty wierszyk np. Ptaszek, ptaszek, ćwir, ćwir. Ptaszek, ptaszek, ćwir, ćwir. Ćwir, ćwir, ćwir, ćwir. Kiedy dziecko skupia uwagę na zabawce przesuwamy ją w prawo lub w lewo, dziecko powinno śledzić wzrokiem zabawkę.
- Zakładamy na rękę pacynkę i mówimy za pomocą niej do dziecka, przesuwamy pacynkę w różne strony i sprawdzamy czy dziecko obserwuje.
- **Znikanie.** Kładziemy na podłodze ulubioną zabawkę dziecka i kiedy na nią patrzy stwarzamy przeszkody w jej otrzymaniu np. przesuwamy po ziemi tak że dziecko musi obserwować ją i podejść lub wrzucamy do pudełka, zakrywamy chustką. Zachęcamy dziecko do poszukiwania zabawki.
- **Upuszczanie zabawki.** Przyciągamy uwagę dziecka do przedmiotu np. wydając nim dźwięki a kiedy dziecko patrzy na przedmiot upuszczamy go. Sprawdzamy czy dziecko obserwuje spadającą rzecz.

Nauka zwracania uwagi na dźwięk i poznawanie świata poprzez dźwięki

Słuchanie jest kolejną metodą poznawania otoczenia. Poznanie dźwięków jest podstawą nauki mówienia i słuchania innych.

- **Dźwięki w środowisku.** Zwracamy uwagę dziecka na dźwięki w otoczeniu. Kiedy pojawia się charakterystyczny dźwięk np. dzwoniący telefon, pokazujemy palcem jego źródło: „Oooo! Słyszysz telefon?” Następnie pokazujemy dziecku telefon, nazywając go: „To jest telefon”. Dźwięku można śledzić także podczas spaceru.
- **Ukryty dźwięk.** Ukrywamy pozytywkę a kiedy dziecko zainteresuje się dźwiękiem rozpoczynamy wspólne poszukiwania. Na początku sami poszukujemy zabawki: „Może pod stołem? Nie tu jej nie ma. Może pod poduszką? Ooo! Hura! Jest!” Po kilku próbach dziecko powinno orientować się gdzie jest zabawka. Jeśli dziecko rozumie regułę zabawy można zmieniać kryjówki.
- **Gdzie jest dźwięk?** Wytwarzamy dźwięki z różnych części pokoju za pomocą instrumentów lub przedmiotów domowych tj. pęk kluczy, garnek i łyżki. Czekamy na reakcję dziecka,

dziecko powinno spojrzeć w kierunku źródła dźwięku. Jeśli patrzy cieszymy się, prezentujemy instrument.

- Wspólne słuchanie muzyki, maszerowanie lub kołysanie się w jej rytm.

Dziecko ćwiczy umiejętność koordynacji ruchów całego ciała

Koordynacja czyli zgranie wszystkich ruchów to podstawa chodzenia, biegania, wykonywania konkretnych działań np. zdejmowanie z półki, podnoszenie z ziemi. Dzieci intensywnie ćwiczą koordynację, widać to np. kiedy niemowlę patrzy na zabawkę wyciąga do niej rękę i początkowo nie trafia precyzyjnie w zabawkę, ale chwyta ją niezdarnie. Dziecko musi nauczyć się dopasować ruchy do tego co widzi.

- Pokonywanie przeszkód. Ustawiamy tor przeszkód z różnorodnych dostępnych w domu przedmiotów i zachęcamy dziecko do przechodzenia.
- Rzucanie i łapanie. Rzucamy piłkami do siebie lub do celu.
- Zabawa papierem. Zgniatamy wspólnie papier i rzucamy wykonanymi kulami.

Polecam książkę

Julia Moor „Śmiech, zabawa i nauka z dziećmi o profilu autystycznym."

Warto zobaczyć

<https://www.youtube.com/watch?v=qxQ8n9OpDj0> terapia ręki wzmacnianie mięśni palców i rąk